

καὶ τῶν προγονικῶν περὶ πόλεων πολέμιστής· ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος σιδηροδέσιμος· ἐπὶ τοῦ ἰκρίωλιτος ἀναβιβάζεται, ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπαρχονίζεται ἡ καὶ ἐπὶ τῷ ἀμερικανικῷ τερνῷ εἰς τὸν δι' ἡλεκτρισμοῦ υποβιβάζεται θάνατον· ἐπὶ δὲ εἰς ἐξόμνησιν καὶ ἐξέρχεται πρὸς τὸν δευτέρου συγγράλλοντι, τῷ τῆς χαρῶντος δὲ δόξης στεφάνῳ ὁ τρίτος στεφάνουται.

F. K. A.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης δευτέρας, προεδρεύοντος τοῦ κ. Ἀναστ. Χρηστίδου, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Γεωργιάδου διατριβὴ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐπιγραφὴν Ἑρμηνευτικὰ εἰς τὸν Ὀμήρου μετὰ γραμματικῶν καὶ κριτικῶν παρατηρήσεων, ἧς ἡ ἀνάγνωσις ὑπὲρ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν διήρκεσεν ὥραν. Προέκειτο δὲ κυρίως περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ λέξεων κρῆν-γμων καὶ γλαυκῶπις, τοῦ γνωστοῦ ἐπιθέτου τῆς παρθένου Ἀθηνᾶς. Ὁ κ. Γεωργιάδης εἶπεν ὅτι ἡ λέξις κρῆν γων γραπτὸν κρῆν γιον, ἡ δὲ λέξις γλαυκῶπις ἑρμηνευτέα ἢ λαμπροῦς, φοβεροῦς ἔχουσα ὀφθαλμούς.

Μετά τὸ ἀνάγνωσμα ἐποιήσαντο παρατηρήσεις οἱ κ. κ. Ὁδ. Ἀνδρεάδης, καὶ Χρ. Χατζηκρήστου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ὁ γενικὸς γραμματεὺς ἀνακοινῶσα τὴν ἀποστολὴν διαφόρων πονημάτων πρὸς ὑποβολὴν αὐτῶν τῷ ἀγωνοθετήματι τοῦ Καραπανείου ἀγῶνος περὶ συντάξεως ἀναγνωστικῶν βιβλίων τοῦ θ', γ' καὶ δ' ἔτους τῆς δημοτικῆς σχολῆς. Κατὰ τὸ πρόγραμμα, ὅπερ περὶ τοῦ ἀγωνοθετήματος τούτου, συντάχθη ὑπὸ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸν παρελθόντα αὐγούστον (26) ὁ διαγωνισμὸς ἐστὶν ἐπὶ βραβεῖν ἐπτακοσίων πεντήκοντά φράσεων «α'» ἐλευθέρως μεταφράσεως εἰς τὴν νέαν γλῶσσαν τοῦ βίου καὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ Ροδινῶνος τοῦ D. Defoe ὡς ἀναγνωστικοῦ τοῦ δ' ἔτους τῆς δημοτικῆς ἐν ἐνὶ τομίδι· δ'» ἐλευθέρως παραφράσεως εἰς τὴν νέαν γλῶσσαν τῶν διδακτικῶν καὶ τερπνοτέρων μερῶν τῆς Ὀδυσσεΐας τοῦ Ὀμήρου ὡς ἀναγνωστικοῦ βιβλίου τοῦ γ' ἔτους τῆς δημοτικῆς σχολῆς, καὶ γ'» ἐλευθέρως παραφράσεως εἰς τὴν νέαν γλῶσσαν τῶν ἐπαγωγικῶν καὶ μορφωτικῶν μερῶν τῶν ἱστοριῶν τοῦ Ἡροδότου ὡς ἀναγνωστικοῦ βιβλίου τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς δημοτικῆς σχολῆς.

Ἀπεστάλησαν δὲ κατ' ἀκολουθίαν τοῦ προγράμματος τούτου πέντε πονήματα Ροδινῶνος, πέντε Ὀδυσσεΐας καὶ τέσσαρα Ἡροδότου. Τὰ χειρόγραφα ἔγένοντο δεκτὰ μέχρι τῆς 28 φεβρουαρίου. Ἡ κρίσις κατ' ἄρθρον τοῦ προγράμματος γενήσεται κατὰ τὸν ἐπὶ ὄντα μῆον.

Ἐπίσης ἱκαναὶ ὑπεβλήθησαν συλλογαὶ γλωσσικῆς ὕλης τῷ Ζωγραφεῖν Διαγωνισματι πρὸς συλλογὴν ζώντων μνημείων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ γλῶσσῃ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς σήμερον.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς αὐρίον δευτέρας, 8 ἰσταμένου, ὁ κ. Σ. Ι. Βουτυράς, ἡμέτερος διευθυντῆς, ποιῆσεται ἀνακοινῶσιν «Περὶ τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνδεομένων μεγάλων ἱστορικῶν γεγονότων».

Ἑταιρεία μεσαιωνικῶν ἐρευνῶν.

Ἡ συνεδρία τῆς παρελθούσης κυριακῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν γενομένη τοῦ κ. Γ. Π. Βεγλερῆ, προέδρου τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Τμήματος, παρετάθη διώρον, συνεδρίασαν δὲ τὰ δύο Τμήματα τῆς Ἑταιρείας. Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδρίας οἱ κκ. Γ. Βεγλερῆς καὶ Μ. Γεδεὼν μετ' ἐπαίνου πολλοῦ συνέστησαν εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ἑταιρείας ὑποστήριξιν τὸν ἐν Ἀθῆναίς ἐκδιδόμενον ὑπὸ Κ. Δουκάκη Μέγαν Συναξαριστὴν, ἐνεκρίθη δὲ ν' ἀποσταλῶσιν αὐτῷ ἱκανὰ ἀγιολογικὰ ὑπομνήματα ἀποκειμένα ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς Ἑταιρείας. Εἰτα ἀνεγνώσθη ἀνακοινῶσις τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρειτακτικοῦ μέλους ὁσιολόγ. μοναχοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Εὐμορφοπούλου Λαυριώτου «περὶ τῆς ἐν Σκοπέλῳ σχολῆς», ἧς συμπλήρωσιν τινα δυνατόν ἐξήτησεν ἡ Ἑταιρεία καὶ συνέστησεν αὐτῷ πανηγυρικῶς ἐπαινῶσα τὴν ζῆλον καὶ τὴν φιλοπονίαν αὐτοῦ, δυνάμεν νὰ ὑποδειχθῇ τοῖς λογίοις ἀγιορείταις ὡς παράδειγμα μιμνήσεως ἄξιον. Ὁ κ. Γεδεὼν ἀνέπτυξε γνώμην μακράν, ἣν δημοσιεύσομεν προσεχῶς, κατὰ τῆς ἱστορικῆς ἢ μᾶλλον ψευδοἱστορικῆς, ὡς εἶπεν, ἀπόψεως τοῦ ζητήματος ἂν τὰ ἀγιάσματα χειραγωγῶσιν ἡμᾶς εἰς εἴρεσιν βυζαντινῶν ναῶν. — Ὁ κ. Κακάδας ὑποβαλὼν καὶ βυζαντινὴν ἀνέκδοτον ἐπιτύμβιον ἐπιγραφὴν, ἀνέγνω τὸ Β' μέρος τῆς πραγματείας αὐτοῦ περὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἀγιασμάτων, κλίνας μᾶλλον πρὸς τὰς γνώμας τῶν κκ. Γεδεὼν, Ἀλεξανδριδοῦ καὶ Μυλιοπούλου. — Τέλος ὁ κ. Βεγλερῆς, ἀνέγνω μέρη τινὰ τῆς περὶ Χαλκοκρατίων ἀνακοινώσεως αὐτοῦ, καταδείξας ὅτι οὐδεμία διαφορὰ γνώμων ὑφίσταται μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Μυλιοπούλου περὶ τοῦ εὐκτηρίου τῆς Ἀγίας Σοφοῦ. Τὰ δύο Τμήματα ἐξῆψαν ὅπως ὑποχρεωθῶσι πάντα τὰ μέλη αὐτῶν ν' ἀποφανθῶσιν ἐγγράφως ἐπὶ τῶν τελευταίων ζητημάτων ἢ ἂν ἔχωσι γνώμην, ἡ δὲ πρώτη δημοσίᾳ συζητήσις αὐτῶν ὤρισθη εἰς τὴν 18 καὶ 25 προσεχούς ἀπριλίου.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ὁ ἐκ Πετροπολέως καθηγητῆς Wild ἔδωκε τὸ θάρος νὰ παραμείνῃ ἐφ' ὀλόκληρον ἔτος εἰς τὴν ὑψοτέραν τῶν κατοικημένων χωρῶν τῆς γῆς, τὴν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Σιβηρίᾳ πόλιν Verkhoiensk, κειμένην εἰς πλάτος 67° 35' καὶ εἰς ὕψος 107 περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, νὰ σημειώσῃ δὲ τὰς μέσας ἐκάστου τῶν μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ θερμοκρασίας, ἐχούσας ὥδε :

Ἰανουάριος	— 530,1	Φεβρουάριος	— 460,3
Μάρτιος	— 440,7	Ἀπρίλιος	— 150,8
Μάιος	— 00,1	Ἰούνιος	+ 90,6
Ἰούλιος	+ 130,8	Αὐγούστος	+ 60,4
Σεπτέμβριος	— 40,6	Ὀκτώβριος	— 200,2
Νοέμβριος	— 400,1	Δεκέμβριος	— 420,9

Περὶ Σιβηρίας δὲ ὄντος τοῦ λόγου, σημειούμεθα τινὰ σχετικὰ πρὸς τὸ κλίμα τῆς ἀπεράντου ταύτης χώρας.

Ἡ κοινῶς παραδεδεγμένη περὶ Σιβηρίας ἰδέα εἶνε ὅτι αὕτη εἶνε μία τῶν ψυχροτάτων χωρῶν τῆς γῆς, ἐπ' αὐτῆς δὲ κεῖται καὶ ὁ εἰς τῶν πόλων τοῦ ψύχους, ἀναγκαῖον ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἔνεκα τῆς ἐπεκτάσεως τῆς χώρας ταύτης ἐπὶ 30⁰ γεωγραφικοῦ πλάτους περίου, ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν πνεόντων ἀνέμων ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ καταπιπτοντος ὕδατος καὶ τῆς χιόνος, ἀφ' ἑτέρου, τὸ κλίμα τῆς χώρας ταύτης δὲν εἶνε τὸ αὐτὸ καθ' ἅπασαν αὐτῆς τὴν ἐκτασίν, ἀλλὰ ψυχρότατον μὲν καὶ ξηρὸν κατὰ τὰ βόρεια καὶ ἀνατολικά, ὑπόθερμον δέ, συγκεκρασμένον καὶ ὑγρότερον κατὰ τὰ νότια καὶ δυτικὰ μέρη αὐτῆς. Ὅπως δὴποτε, ἡ Σιβηρία ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς εἶνε ἡ χώρα τῶν βαρέων χειμῶνων καὶ τῶν ἁκρων θερμοκρασιῶν, ἡ χώρα τῶν χιόνων καὶ ἰδίᾳ τῶν πάγων, οἵτινες ἐπὶ μακροὺς μῆνας καλύπτουσι τὰς μονοτόνους αὐτῆς πεδιάδας, ἀποφράττουσι τὰ ἔλη καὶ τὰς λίμνας αὐτῆς, καὶ κωλύουσι τὸν ροὴν τῶν ἀπὸ νότου συνήθως πρὸς βορρᾶν, ἐν τῷ βορείῳ Παγωῦ Παγωῦ Ὠκεανῷ, χυνομένων πολυαριθμῶν ποταμῶν αὐτῆς. Ἀνυδρὴν τινα ἰδέαν τοῦ υπερβολικοῦ ψύχους, ὅπερ ἐπικρατεῖ κατὰ τὸν χειμῶνα εἰς τὴν ἐκτεταμένην ταύτην χώραν, παρέχουσιν ἡμῖν, πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἀριθμῶν, καὶ ἄλλοι τινές, ἀναφερόμενοι εἰς χώρας πολὺ νοτιώτερον τῆς Verkhoiansk κειμένας. Οὕτως, ἐν παραδείγματι, τῷ 1871, ἐν Iénisseisk, ἐσημειώθη θερμοκρασία —48⁰, ἐν Iakoutsk δέ, —62, ἐφ' ὁλοκλήρους δὲ ἐβδομάδας ἐν τῇ βορείᾳ Σιβηρίᾳ τὸ θερμόμετρον δευκνύει θερμοκρασίας ἀπὸ —30⁰ μέχρι —50⁰ K. Τοὺς μακροὺς τούτους καὶ ψυχροτάτους χειμῶνας διαδέχονται ἔαρ καὶ θέρος βραχύτατα, καθ' ἃ αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες μεταδίδουσιν εἰς τὸ ἔδαφος καὶ εἰς τὸν ἀέρα θερμοκρασίαν ἐνίοτε ἀνυπόφορον, οὐδ' ὅλως δὲ σπάνιον νὰ ἴδῃ τις τὸ θερμόμετρον ἀνερχόμενον εἰς +30⁰ ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς +38⁰ ὑπὸ σκιάν, οὕτω δὲ ἡ μεταξὺ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους διαφορά τῆς θερμοκρασίας δύναται ν' ἀνέλθῃ μέχρι τῶν 100⁰ K. Ἐντεῦθεν ἔπεται ὅτι ἡ χώρα τοῦ πόλου τοῦ ψύχους δὲν εἶνε, ὡς ἡδυνάτο τις νὰ νομίσῃ, χώρα τοῦ αἰώνιου καὶ διαρκούς ψύχους, ἡ δὲ Σιβηρία δεόν νὰ μὴ θεωρῆται πλεόν, ὡς ἐπὶ μακρὸν ἐθεωρήθη, χώρα ἔρημος καὶ ἔνεκα τοῦ ψύχους σχεδὸν μὴ κατοικήσιμος. Παρατίθεμεν ἐνταῦθα, χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν, τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Reclus ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Γεωγραφίᾳ ἀναγραφόμενα περὶ τοῦ κλίματος τῆς χώρας ταύτης, ἔχοντα ὥδε πῶς:

«Οἱ διαχειριστὰς ἐν Σιβηρίᾳ ταξιδιωταὶ ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ δομῆως αὐτῆς χειμῶνος μετὰ φρικτῆς συμμειγμένης τῷ θαυμασμῷ. Σιγὴ ἄνευ διακοπῆς βασιλεύει ἐν τῷ διαστήματι. Τὰ πάντα φαίνονται καθεύδοντα· τὰ βῆρα καὶ ἡ πῶα εἶνε κεκρυμμένα ὑπὸ τὴν χιόνα ἢ κεκαλυμμένα ὑπὸ τοῦ πάγου· τὰ ζῶα περισταλμένα ἐν ταῖς φωλεαῖς αὐτῶν· οἱ ποταμοὶ ἔπαυσαν νὰ ρέωσι, καὶ τῶν ὁρῶν αὐτῶν ἐξαφανισθεῖσαν ὑπὸ τὸν πάγον ἢ ὑπὸ τὴν χιόνα, τὸ ἔδαφος καταστράπτει ἐκ λευκότητος ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ τοπίου, ἀλλὰ τιφρὸν ἐξ ἀποστάσεως, οὐδὲν τὸ

ἐνδιαφέρον καὶ παραλλάσσον παρουσιάζει εἰς τὴν ὄρασίν. Τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ διαστήματος δὲν διακόπτεται οὔτε ὑπὸ ἀποτόμου τινὸς γραμμῆς, οὔτε ὑπὸ ζωνοῦ τινὸς χρώματος. Ἡ μόνη πρὸς τὴν κατηφῆ ἐκτασίν τῆς ξηρᾶς παρουσιαζομένη ἀντίθεσις εἶνε ἡ τοῦ ἀναλλοιώτου κυανοῦ τοῦ οὐρανοῦ φωτιζομένου ὑπὸ τοῦ Ἡλίου, ὅστις ἀνυψοῦται βαθμοὺς τινὰς μόνις ὑπεράνω τοῦ ὀρίζοντος. Ὁ ἀστὴρ οὗτος ἀνατέλλει καὶ δύει, ἐνῷ τὸ ψῦχος εἶνε 30 καὶ 40 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν, ἐν τελείᾳ διαγραφῇ, ἄνευ τῆς υπερύθρου αἰγλῆς τῆς περιστεφούσης αὐτὸν συνήθως κατὰ τὰ πέρατα τοῦ ὀρίζοντος, ἡ δὲ θερμότης τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ εἶνε τοσαύτη, ὥστε νὰ τίκεται ἡ ἐπὶ τῶν ἐκτεθειμένων εἰς τὸ φῶς αὐτοῦ στεγῶν εὐρισκομένη χιὼν, ἐνῷ, ὑπὸ σκιάν, ἡ θερμοκρασία κυμαίνεται μεταξὺ 24 καὶ 30 βαθμῶν ὑπὸ τὸ σημεῖον τῆς τήξεως τοῦ πάγου. Τὴν νύκτα, ὅσῃς τὸ βόρειον πῶλον δὲν ἐκτείνει ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ τὰ πολύχρσα αὐτοῦ παραπετάσματα καὶ δὲν ρήγνυται εἰς διωπνητοὺς πυραύλους, οἱ ἀστέρες καὶ τὸ ζωδιακὸν φῶς λάμπουσι μετ' ἐκτάκτου φωταυγείας· ἴσως οὐδαμῶς γῆς ἐκτείνεται οὐρανὸς ἐπίσης εἵνους πρὸς ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις. Ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τοῦ πόλου τοῦ ψύχους, ἡ διαύγεια τῆς ἀτμοσφαίρας εἶνε τελεία· οὐδὲν ἐν αὐτῇ παρατηρεῖται νέφος, ἡ μόνον παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ρυάκων, ὅθεν ἐγείρεται πυκνὴ ὁμίχλη ἀποτελούμενη ἐξ ἐλαχίστων μορίων πάγου, ἡ καὶ παρὰ τὰ ποίμνια, ἅτινα κρύπτονται ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῆς ἀναπνοῆς αὐτῶν σχηματιζομένου ἀτμοῦ· ἀλλ' ὁ περιέχων τοὺς λεπτοὺς κρυστάλλους τῆς ὁμίχλης ἀήρ δὲν εἶνε ἡτὸς ξηρὸς τῆς διαυγοῦς ἀτμοσφαίρας. Ὁ ἀνθρώπος τολμᾷ νὰ περιφρονήσῃ τὰ φοβερά ταῦτα ψύχη, ἀλλὰ τὰ ζῶα μένουσι συνεσπειρωμένα ἐν ταῖς τρώγλαις αὐτῶν· μόνος ὁ κόραξ ριψοκινδυνεύει ἐν τῷ ἀέρι, ἱπτάμενος ἀσθενῶς καὶ βραδέως, καταλείπων δὲ ὀπισθεν αὐτοῦ ἐλαφρὸν ὀλίγον ἀτμοῦ. Ἀλλ' ὡς, οἱ σιβηρικοὶ χειμῶνες δὲν εἶνε τόσοι ὀχληροὶ ὅσον φαντάζονται αὐτοὺς οἱ ξένοι πρὶν ἢ δοκιμάσωσιν αὐτοὺς· ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ τρέψῃται τις καταλλήλως, νὰ ἐνδύνται καλῶς, νὰ καλύπτονται διὰ μιλωτῶν ὑπὸ ὑγιεινὴν ἐποψίν, ὀλίγα κλίματα εἶνε ἀνώτερα τῆς ψυχρᾶς ἀνατολικῆς Σιβηρίας, πεπρωτισμένης δι' ἀτμοσφαίρας τῶς διαυγοῦς, τῶς γαλινναίας, τῶς ὁλοσχερῶς ξηρᾶς καὶ τῶς καθαρᾶς. Οὐδέποτε εἶδον φθισκὸν ἐν Tchita, ἐν τῇ ψυχρᾷ ἐκείνῃ Transbaikalie, ἐν ᾗ ὁ ὑδράργυρος παραμένει πεπηγμένος ἐφ' ὁλοκλήρους ἐβδομάδας.

Τὸ δομῆν τοῦτον χειμῶνα, ὅστις ὀρίζει τὸ ἔδαφος καὶ κατατέμνει τὰς ἀποκρήνους τῶν ποταμῶν ὄχθας εἰς κανονικὰς σειρὰς κινήων ὁμοίας ταῖς ἐκ βασάλτου, διαδέχεται αἰθνίδιον καὶ θελκτικὸν ἔαρ. Ἡ μεταβολὴ αὕτη εἶνε τῶς ταχεῖς, ὥστε ἡ φύσις φαίνεται ἀποτόμως ἀναγεννηθεῖσα· ὁ πράσινος χρωματισμὸς τῶν μόνις ἀνοιγομένων φύλλων, τὸ ἄρωμα τῶν γεννωμένων ἀνθέων, ἡ μεθυστικὴ χλιαρότης τῆς ἀτμοσφαίρας, ἡ ἀκτινοβολοῦσα τοῦ οὐρανοῦ καθαρότης, τὰ πάντα συνενούμενα καθιστῶσι τὴν ζωὴν ἀληθῆ ἀπόλαυσιν. Διὰ τοῦτοι οἱ κάτοικοι τῆς Σιβηρίας, οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὰς εὐκράτους χώρας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, λέγουσιν ὅτι, πέραν τῆς πατρίδος αὐτῶν, τὸ ἔαρ εἶνε ἄγνωστον. Τὰς πρώτας ταύ-

τας ημέρας τοῦ ἔαρος διαδέχεται περίοδος ψυχρᾶ, ἀνεμώδους, ἀσταθῆς, προερχομένη ἐκ τῆς διαταράξεως, ἣν ὑφίσταται ἡ ἀτμόσφαιρα ἐνεκα τῆς τήξεως τῆς ἀπείρου χιονώδους ἐκτάσεως, συμβαίνει διὰ τὴν ἀνάλογον τὴν πρὸς τὸ καὶ ἐν τῇ παραθαλασσίᾳ Εὐρώπῃ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα *saints de glace* ἀλλ' ἡ ἐπάνοδος αὕτη τοῦ ψυχροῦ συμβαίνει ἐν Σιβηρίᾳ ἀργότερον, μόλις τὴν 8]20 μαίου· οἱ νυκτερινοὶ παγετοὶ κατακαίουσι τὰ ἄνθη τῶν μηλῶν, διὰ τοῦτο δὲ ἀδύνατον εἶναι ν' ἀποκτήσῃ τις μύλα ἐν τῇ ἀνατολικῇ Σιβηρίᾳ, εἰ καὶ ἡ ὁλικὴ τοῦ θέρους θερμότης ἀρκεῖ πρὸς ὥριμάνειν τῶν ὀπωρῶν. Τὰ ψύχη τοῦ χειμῶνος ἀναγγέλλουσι τὴν ἀφίξιν αὐτῶν ἀμέσως μετὰ τὸ ταχέως παρορχόμενον θέρους· πολλακις τὰ ὕδατα πίνυνται τὴν νύκτα, ἥδη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Ιουλίου, ἀπὸ δὲ τῆς 29]10 αὐγούστου, τὰ φύλλα τῶν δένδρων, κίτρινα ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ, ἄρχονται νὰ πίπτωσι· μετὰ ἑξ ἡμέρας, μόνη ἡ πεύκη διατηρεῖ τινὰς τῶν βελόνων αὐτῆς. Συμβαίνει δὲ ἐπίσης, ἥδη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ αὐγούστου, αἱ χίονες, σωρευόμεναι ἐπὶ τῶν διατηρούντων εἰσέτι τὰ φύλλα αὐτῶν δένδρων, νὰ κάμπτωσιν ὑπὸ τὸ βάρος αὐτῶν καὶ θραύωσι τοὺς κλάδους τῶν δένδρων τούτων ».

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ κλίματος τῆς Σιβηρίας· περὶ τῶν πάγων δὲ αὐτῆς ἰδίᾳ ὄντος τοῦ λόγου, σημειούμεθα ὅτι οὗτοι καλύπτουσιν οὐ μόνον τὰ ῥέοντα ὕδατα, τὰ ἔλα καὶ τὰς λίμνας, ἀλλὰ καὶ εἰσδύουσιν ἐκ τῷ ἔδαφος μέχρις ἀγνώστου ἐν ἄλλαις χώραις βάθους, καὶ κατ' αὐτὴν δὲ τὴν θερμότην ἐποχὴν τοῦ ἔτους μόλις εἶναι δυνατόν νὰ σκάψῃ τις μέχρι 2 μ. βάθους· πέραν τοῦ βάθους τούτου τὸ ἔδαφος εἶναι πεπηγός, ὥς εἰδῆσθαι τοῦτο κατὰ τὴν διάτρησιν φρεάτος τινὸς ἐν Ιακουτσκ, ἐνῶ ἀνευρέθη τὸ ἔδαφος πεπηγός εἰς βάθος πλέον τῶν 100 μ., κατὰ τὴν ἐξῆς περιστασίαν. Ἐμπορός τις τῆς πόλεως ταύτης, ὀνόματι Fédor Schergin, ἤρξατο τῷ 1826 ὁρύσσων φρεᾶρ ἐν τῷ πεπηγῷ ἔδαφει, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ εὕρῃ ἐν αὐτῷ ὕδωρ. Εἰς βάθος 50 ἀγγλικῶν ποδῶν (15,24 μ. περίπου), ἡ θερμοκρασία ἦτο κατὰ τὸν Erman — 7°, 5 K. Εἰς βάθος 27 μ., δὲν συνήντησαν ἡ πάγον, οὐχὶ δὲ ὕδωρ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μέση θερμοκρασία τῆς Ιακουτσκ εἶναι — 9° 5, ὁ Erman συνεπέρανεν ὅτι, ἵνα φθάσωσιν εἰς στρώματα μὴ πεπηγότα, εἶδει νὰ κατέλθωσιν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἡ αἰθρὶς τῆς θερμοκρασίας νὰ εἶναι τοῦλάχιστον 7°, 5 K., ὅπερ θὰ ἐγίνετο κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοῦ εἰς βάθος 500 ἢ 600 γαλλικῶν ποδῶν (162,42 μ. ἢ 194,90 μ. περίπου). Ἐπὶ τούτοις ὁ Schergin διέκοψε τὴν ἐπιχείρησιν. Ὅτε δὲ ὁ ναύαρχος Wrangel διήλθε διὰ τῆς Ιακουτσκ, ἐπειθε τὸν ιδιοκτῆτην τοῦ φρεάτος νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διάτρησιν ἐπὶ καθαρῶς ἐπιστημονικῷ σκοπῷ, οὕτω δὲ ἐπανελήθη ἡ ἐργασία τῆς διατρήσεως τοῦ φρεάτος καὶ τῷ 1837 ἐφθάσαν εἰς βῆθος 116 ὁλῶν μέτρων, χωρὶς νὰ διαπεράσῃ τὸ στῶμα τοῦ πάγου.

Ἐντὸς τῶν παχέων τούτων στρωμάτων τοῦ ὑπὸ τὸ ἔδαφος πάγου ἀνευρέθησαν οἱ σκελετοὶ, κεκαλυμμένοι εἰσέτι ὑπὸ τῶν σαρκῶν καὶ τοῦ δέρματος, τῶν πρωτογενῶν ἐλεφάντων ἢ μαμμούθων (*elephas primigenius*), οἵτινες ἀποτελοῦσι νῦν τὰ περιεργότερα εὐρήματα τῆς παλαιοντολογίας, καὶ

οἵτινες φαίνεται ἔξω ἀλλοτε οὐ μόνον ἐν Σιβηρίᾳ καὶ τῇ βορείᾳ Ρωσίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἑλβετίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ τῇ βορείᾳ Ἀμερικῇ.

Ἦδὴ ὀλίγον μετὰ τὴν κατὰκτισιν τῆς Σιβηρίας ὑπὸ τῶν Ρώσων, ἤρξατο γινόμενη ἐν Ρωσίᾳ γνωστὴ ἡ ὑπαρξίς τοῦ ὀρυκτοῦ ἐλέφαντος, ὃν οἱ ἰθαγενεῖς τῆς βορείου Σιβηρίας εὕρισκον κατὰ μεγάλας ποσότητας ἐπὶ τῶν ἀποκρήμων ὁλῶν ποταμῶν τινῶν, οἷον τοῦ Ιένισεί, κατὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ 12ου αἰῶνος, ταξιδιωτὴς τις ἐμπορευόμενος τὸν ὀρυκτὸν ἐλέφαντα διεβεβαίωσε ὥσθον τινὰ διπλωμάτην ὅτι εὔρε τὴν κεφαλὴν μαμμούθου ἐντὸς καταγεύσαντος πεπηγότος τεμαχίου γῆς, ὅτι αἱ σάρκες ἦσαν ἀποσυνθεσιμῆναι, ἀλλὰ τὰ ὅσα τοῦ τραχήλου ἔφερον εἰσέτι τὸν χρωματισμὸν τοῦ αἵματος, ὅτι δὲ παρὰ τὴν κεφαλὴν εὕρισκετο ἐπίσης πεπηγὸς ὁ ἕτερος τῶν ποδῶν τοῦ ζῶου. Ὁ ποῦς μετνεχθὼν εἰς Turuchansk, ἐξ οὗ δυνατόν νὰ συμπεράνῃ τις ὅτι ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐπὶ τοῦ Ιένισεί.

Δεύτερος ὀρυκτὸς μαμμουθὸς ἀνεκαλύφθη ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Alaseia, τῷ 1787. Τὸ ζῶον ἦτο τεθαμμένον ἐντὸς τῶν σωρῶν τῆς ἄμμου τῆς ἀκτῆς, ὅρθιον, φέρον εἰσέτι τὸ δέρμα καὶ τὸ τρίχωμα αὐτοῦ.

Ἄλλος μαμμουθὸς εὕρεθη, ὥς διηγείται ὁ Cuvier, ἐν τῇ χερσονήσῳ τῆς Tamut, παρὰ τὸν Λέναν, τῷ 1799. Ἦτο κεκοσμένος ἐντὸς τοῦ πεπηγότος ἔδαφους, ὁ δὲ ἀνακαλύψας αὐτὸν εἶχε τὴν ὑπομονὴν νὰ περιμεῖνῃ 5 ὅλα ἔτη, μέχρις οὐ ἡ τήξις τοῦ πάγου ἐπιτρέψῃ αὐτῷ νὰ παραλάβῃ τοὺς ὀδόντας τοῦ ζῶου. Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ κύνες καὶ ἄλλα σαρκοφάγα εἶχον ἐν μέρῳ κατακόψει καὶ καταφάγει τὰ σαρκοῦδα μέρη τοῦ ζῶου, τὸν μάρτιον δὲ τοῦ 1804, ὁ ἀνακαλύψας τὸν μαμμουθὸν ἀλιεὺς ἠδυνήθη νὰ ἐξαγάγῃ τοὺς ὀδόντας τοῦ ἐλέφαντος, οὓς ἐπώλησεν ἀντὶ 50 ρουβλίων. Δύο δὲ μετὰ ταῦτα ἔτη, ἦτοι τῷ 1806, ὁ ἐν Ιακουτσκ τότε εὕρισκόμενος κ. Adams, μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Πετροπόλεως, ἔμαθε τὰ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης καὶ μετέβη ἐπὶ τόπου πρὸς ἐξέτασιν. Εὔρε δὲ τὸ σῶμα τοῦ μαμμουθοῦ κατεκρηματισμένον ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν, οἵτινες μετετριγίσθησαν τὰς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τροφὴν τῶν κυνῶν αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τῶν σαρκοφάγων ζῶων, ἅτινα κατέφαγον τὸ ὑπόλοιπον. Ἐν τούτοις ὁ σκελετὸς ἦτο εἰσέτι ἀκέραιος, ἐξαίρεται τοῦ ἐτέρου τῶν προσθίων ποδῶν, ὅστις εἶχεν ἀφαιρεθῆ· τὰ ὅσα συνεπαρατῶντο εἰσέτι διὰ τῶν τενόντων καὶ μέρους τινὸς τοῦ δέρματος· τὸ ἐν τῶν ὧτων ἦτο σκεδὸν ἀνέπαφον· διεκρίνοντο δὲ εἰσέτι αἱ βλεφαρίδες τῶν ὀφθαλμῶν· ὁ μυελὸς εὕρισκετο ἀπεξηραμμένος ἐν τῷ κρανίῳ· ὁ τράχηλος ἔφερε μακρὰν χαιτίν, τὸ δὲ δέρμα ἦτο κεκαλυμμένον ὑπὸ μελαίνων τριχῶν καὶ εἰδους τινὸς υπερέθους ἐρίου· τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ ζῶου ἦτο τόσῳ βαρὺ, ὥστε δέκα ἄνδρες μεγάλους κατέβαλον ἀγῶνας πρὸς μεταφορὰν αὐτοῦ. Ἐξήγαγον πλέον τῶν 30 λιτρῶν τριχῶν, ὥς αἱ λευκαὶ ἀρκετοὶ, καταφαγοῦσαι τὰς σάρκας, εἶχον βυθίσει ἐν τῷ ὑγρῷ ἔδαφει. Ἡ κεφαλὴ κεφαλὴ τοῦ ζῶου ζυγισθεῖσα εὕρεθη ἑλκυσθεῖσα πλέον τῶν 400 λιτρῶν (195,8 χγ. περίπου), ἀνεῦρον δὲ καὶ ἐξηγόρασαν τοὺς ὀδόντας τοῦ ζῶου, ὧν τὸ μῆκος ὑπερβαίνει τοὺς 9 γαλλικοὺς πόδας (2,75 μ. περίπου).

Ο οικειότητος του προκατακλυδισμαίου τούτου ελβε-
φαντος, επιμελῶς συναρμολογηθείς, μετῆνευθη καὶ
κατετέθη ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Πετρούπολεως, ὅπου
καὶ εὐρίσκεται μέχρι τῆς σήμερον.

Ἄλλα ἀνακαλύψεις ὁμοίων παλαιοντολογικῶν
εὐρημάτων, ὧν τινα εἰς καλλίστην κατάστασιν, ἐγέν-
οντο τῷ 1839, τῷ 1843, τῷ 1856, τῷ 1859 καὶ
τῷ 1877. Ἡ τελευταία τούτων ἤγαγεν εἰς φῶς τὸ
σῶμα ῥινόκερω, οὗτινος ἡ κεφαλὴ, ἐπίσης κεκαλ-
υμένη ὑπὸ τριχῶν ὡς καὶ ἡ τοῦ μαμμιοῦθου, ὁρίζει
τούτον ὡς ἀνήκοντα εἰς βόρειον εἶδος, ὅπερ ἐξέλιπε
σήμερον.

Ἐάν ᾗδῃ θελήσωμεν νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς γεωλό-
γους καὶ παλαιοντολόγους τί φησὶν οὗτοι περὶ
τῆς παρουσίας τῶν πρωτογενῶν τούτων ἐλεφάντων
ἐν αὐτῷ ἀκρίδῳ τῷ πόλῳ τοῦ ψύχους (ἐκδοαὶ τοῦ
Λένα), ἐνθα ἡ θερμοκρασία κατέρχεται νῦν μέχρι
τῶν — 62⁰, καὶ ὅπου, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ
Nordenskiöld, τὸν χειμῶνα τὰ δένδρα ῥήγνυνται
πολλὰκις μετὰ πατάγου κερανοῦ, τὸ δὲ ἔδαφος σχι-
ζεται ἔνεκα τοῦ ψύχους, πῶς δὲ δὲν ὑφίστανται
εἰσέτι τὰ μεγάλα ταῦτα χορτοφάγα, ἀλλ' ὁλοσχερῶς
ἐξηφανίσθησαν, καταλιπόντα ὡς ἀνδμνησιν τῆς ἐν
τῷ παρελθόντι ὑπάρξεως αὐτῶν τοὺς ἀπειροπληθεῖς
σφοδρῶς τὸν παρὰ τὰς ἀκτὰς ἢ καὶ ἐν τῇ ἄμῃ τοῦ
Βορείου Παγωμένου Ὠκεανοῦ ὁστῶν αὐτῶν, θὰ λά-
βωμεν ὡς ἀπάντησιν ὅτι, τὸ μὲν κλίμα τῆς Σιδη-
ρίας δὲν μετεβλήθη ἐπὶ πολὺ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν
κατεβλήθησαν τὰ ζῷα ταῦτα, ὡς τοῦτο φαίνεται
ἀποδεικνυόμενον ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἐντὸς τῶν πε-
ντῶν τῶν ὁδόντων καὶ τοῦ καλύπτοντος αὐτοὺς χῶ-
ματος ἀνακαλυφθέντων συντριμμάτων τῶν φυτῶν,
ἅτινα εἶνε παρόμοια πρὸς τὰ σύγχρονα, — ἀλλ' ἡ
πραγματικὴ αἰτία τῆς ἐξαφανίσεως τῶν πολυαριθ-
μῶν ἀγελῶν τῶν μαμμιοῦθων καὶ τῶν ῥινόκερων, αἵ-
τινες ἐνέμοντο ἄλλοτε τὰς ψυχρὰς μὲν ἀλλὰ, κατὰ
τὴν μαρτυρίαν τοῦ Nordenskiöld, μὴ ἀκρόπους χῶ-
ρας τῆς παρὰ τὸν Παγωμένον Ὠκεανὸν Σιδηρίας,
παραμένει εἰσέτι ἄγνωστος.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Κατὰ τὰ Χρονικά τῶν μεταλ-
λείων (Amale des Mines) τὰ ἐν ἀπάτῃ τῇ οἰκουμένη
ἐξωρχθέντα ποσὰ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου κατὰ τὸ
ἔτος 1891, ἀ ερρόμενα εἰς τὰ ὅλικά ποσὰ τῶν 206 000 χγ.
χρυσῷ, παριστῶντων ἀξίαν 658 ἑκατομμυρίων φράγκων,
καὶ τῶν 147 759 χγ. ἀργύρου, ὧν ἡ ἀξία ἐκτιμᾶται εἰς
934 ἑκατομμ. φρ., κατατέμνοναι ὡς ἑξῆς:

Πρωμέναι Πολιτεῖαι, χρυσὸν ἀξίας 172 ἑκατομμ.
Αὐστραλίας, 127. Ῥωσίας, 117. Δημοκρατία τῆς Νοτίου
Ἀφρικῆς, 69. Ἀγγλικαὶ κτήσεις Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας,
48. Σικκή, 27. Νέα Ζηλανδία, 19. γαλλικὴ Γουιάνη,
Γερμανία, Οἱ γαργάρια, Χιλή, Μεξικόν, Εὐεξουέλα, ἡγγλικὴ
Γουιάνη, Καναδάς, ἀλλ' 5 — 7 ἑκατομμ. φράγκων.

Πρωμέναι Πολιτεῖαι, ἄργυρον ἀξίας 370 ἑκατομμ.
φρ. Μεξικόν, 271. Βολιβία, 80. Γερμανία, 69. Χιλή, 16.
Ἰσπανία καὶ Γαλλία, ἀνὰ 11. Κεντρικὴ Ἀμερικὴ καὶ
ἡγγλικὴ Γουιάνη, ἀνὰ 10. Σινική, 9 ἑκατομμ. φράγκων.

Ἡ δὲ ἐν Γαλλίᾳ παραγωγή τοῦ χρυσοῦ εἶνε ὅλως ἰσθ-
μαντος, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 200 χγ., ἥτοι τὴν ἀξίαν
640 000 φρ. περίπου.

Σηκνωθέν, δὲ ἐν τέλει, ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοί, οἱ ἐκ-
φράζοντες τὴν ἀξίαν τῶν ἐξωρχθέντων ποσῶν τοῦ χρυσοῦ
καὶ τοῦ ἀργύρου, εἰρήθησαν διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς τι-
μῆς τοῦ 1 χγ. τοῦ χρυσοῦ ἀντὶ 3188 φρ., τῆς δὲ τοῦ 1 χγ.
τοῦ ἀργύρου ἀντὶ 209 φρ. κατὰ μέτρον ὕψους τοῦ 20^{ου} ὅπου

Ο κ. Lehmann, ἐπὶ μακρῷ, διαμεινὰς ἐν ταῖς ὁλλαν-
δικαῖς Ἰνδίας, παρετήρησεν ὅτι ἡ θερμοκρασία τῶν ἰθαγε-
νῶν εἶνε κατὰ μέτρον ὅρου ταπεινότερα κατὰ 1/2 βαθμὸν τῆς
τῶν Εἰρωπαίων, ὅτι δὲ αὕτη τὴν πρῶταν μὲν ἀνέχεται
εἰς τὸ ὑψίστον αἰτῆς, εἴτα δὲ ταπεινύεται βαθμυδῶς, ἀνυ-
φύτα: δὲ καὶ πάλιν μετὰ μεσημβρίαν.

Ἐπίσης παρετήρησεν ὅτι ἡ μὲν διαπνοὴ τελεῖται παρὰ
ταῖς Μαλαῖς μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως μεθ' ἧς καὶ παρὰ τοῖς
Εἰρωπαίοις, παρουσιάζοντα τοὺς αὐτοὺς καὶ παρ' ἐκείνοις
χαρακτῆρας, ἀλλ' ὅτι ἡ ὀξυδερκεία τῶν πρώτων εἶνε πολ-
λῶς μείζων τῆς τῶν δευτέρων, ὅτι δὲ οἱ ἐπὶ μακρῷ, χρόνον
ἐν τῇ μεταξὺ τῶν τροπικῶν ζῶντες Εὐρωπαῖοι πάσχουσιν ἐξ
ἐξαθερίσεως τῶν μυῶν, ὑφίστανται δὲ ἐλάττωσιν τοῦ βά-
ρους, μείζονα τῆς τοῦ δέρματος πρὸς διαπνοήν, ἔτι δὲ καὶ
μείωσιν τῆς διουρήσεως.

ὑπὸ τοῦ κ. Lange ἐγίνετο ἀνακοίνωσις εἰς τὴν Ἀκαδη-
ρίαν τῶν ἐπιστημῶν τῆς Βιέννης ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὑπὸ
τοῦ ἐν Λειψίᾳ μηχανικοῦ, κ. Schumann γενομένην ἀνα-
κάλυψιν. Κατὰ ταύτην ὁ κ. Schumann εὑρε μέθοδον πα-
ρασκευῆς φωτογραφικῶν πλῃκῶν ἐκτάκτως εὐαισθητῶν. Διὰ
τῆς χρήσεως δὲ τῶν πλῃκῶν τούτων ὁ ἐν λόγῳ μηχανι-
κὸς ἐδυνάθη νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπ' ἀλλήλων καὶ ν' ἀπυκ-
νώσῃ ἐπὶ τῆς πλῃκῆς 600 ὅλκας γραμμῆς ἐν τῷ φάσματι
τῆς φλογὸς τοῦ ὕδρονόου.

Ἐξ ὑπονήματος πρὸς τὴν Ἀκαδηρίαν τῶν ἐπιστημῶν
τῶν Παρισίων διαβιβασθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Alexis de Tillo,
ἔπεται ὅτι αἱ ἐργάτως παρατηρηθεῖσαι ἐν τῇ ἀνατολικῇ
Σιδηρίᾳ βαρομετρικαὶ πιέσεις εἶνε ἀνωτέραι παρὰ τῶν μέ-
χρι τοῦδε σημειωθειῶν. Ἐπὶ τίσσας ἡμέρας, ἤτοι ἀπὸ
τῆς 12 μέχρι τῆς 26 ἰανουαρίου 1893 (ν. ἡμ.), τὸ βαρό-
μετρον εἰρήσκειτο εἰς ὕψος ἀνώτερον τῶν 800 χγτμ., ἔφθασε
δὲ τὴν 14ην ἰανουαρίου καὶ εἰς ὕψος 807 1/2 χγτμ., κατὰ
προσέγγισιν + 1 χγτμ. ἔνεκα τῆς ἀβεβαιότητος τοῦ ἀπὸ
τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ὕψους τῆς Irkoul'sk. εἰ
ἐγένετο ἡ παρατήρησις, καὶ ὅπερ ὑπελογίσθη ὑπὸ τοῦ κ.
de Tillo ἴσον πρὸς 491 μ., κατὰ τὴν ἀναγωγήν τῶν ὕψους
τοῦ βαρομέτρου εἰς τὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ εἰς
τὴν τακτικὴν θερμοκρασίαν.

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΜΟΝΟΙΑΣ. — Ἰταλικὸς θίασος μελοδραματικῶν. — ΘΕΑΤΡΟΝ
ΜΗΝΗΛΑΚΕΙΩΝ. — Ἰταλικὸς θίασος. — ΘΕΑΤΡΟΝ ΒΕΡΓΙΗ. — Ἰτα-
λικὸς θίασος. — ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

Ἐπεσχεθόμεν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ θιάσου τοῦ
θεάτρου τῆς Ὀμονοίας, τοῦ ἐκτελούντος διάφορα
μελοδραμάτια, γαλλικὰ τε καὶ ἰταλικά, τὴν ὑπό-
θεσιν δ' ἡμῶν ταύτην ἐκπληροῦμεν σήμερον. Ἐπι-